

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu v 1. rade: **Ing. P. L.**, bytom Š., žalobcu v 2. rade: **O. K.**, bytom M., obaja zastúpení: JUDr. J. J., advokát, so sídlom K., proti žalovanému: **JUDr. M. Č.**, so sídlom J., správca konkurznej podstaty úpadcu H., a. s. v konkurze, so sídlom P., IČO: X., **o vylúčenie majetku z konkurznej podstaty**, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 1. júna 2010, č. k.: 52Cbi/2/2007-185, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 1. júna 2010, č. k.: 52Cbi/2/2007-185 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Banskej Bystrici uznesením z 1. júna 2010, č. k.: 52Cbi/2/2007-185 návrh na prerušenie konania zamietol.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 28. 05. 2010 žalobcovia podali návrh na prerušenie konania. Konanie žiadali prerušiť do doby plnenia opatrenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 06. 12. 2006 č. k.: 51 – 24 K 407/98-1438. Podľa predloženého opatrenia bolo správcovi konkurznej podstaty úpadcu H., a. s. v konkurze, so sídlom P., (ďalej len „úpadca“) uložené, aby neodkladne po doručení tohto opatrenia zaradil do súpisu konkurznej podstaty majetok úpadcu, a to majetok, ktorý bol v tomto opatrení uvedený. Správca konkurznej podstaty uvedené opatrenie nespĺnil, ale zaslal konkurznému súdu stanovisko zo dňa 05. 01. 2007, v ktorom súdu oznámil, že súpis konkurznej podstaty úpadcu bol vykonaný formou inventúrneho súpisu majetku úpadcu ku dňu vyhlásenia konkurzu. Tento súpis z konkurznej podstaty bol spolu s prehlásením

štatutárneho orgánu úpadcu, že súpis je úplný a správny, predložený súdu. V rámci súpisu bola do konkurznej podstaty zahrnutá aj účtovná dispozícia č. I., ktorú konkurznému súdu vo fotokópii v prílohe č. 1 zaslal a v tejto účtovnej dispozícii sú zahrnuté práva: ochranná známka č. reg. X. s názvom B., ochranná známka č. reg. X. s názvom L., práva spojené s prihláškou ochrannej známky s názvom L. vedenej na Úrade priemyselného vlastníctva SR pod značkou P., priemyselný vzor č. reg. X. a č. reg. X. s názvom T., práva spojené s prihláškou vynálezu P. podanou na Úrade priemyselného vlastníctva SR s názvom O., práva spojené s medzinárodnou prihláškou vynálezu P. podanou na medzinárodnom úrade v Ženeve pod názvom O. (ďalej len „práva priemyselného vlastníctva“).

Ďalej súdu správca konkurznej podstaty v stanovisku oznámil, že konkurzná podstata bola speňažená ako časť podniku – podnik bez pohľadávok, teda na kupujúceho prešli aj všetky práva vyplývajúce z priemyselného alebo iného duševného vlastníctva, ktoré sa týkali podnikateľskej činnosti predávaného podniku. Na základe ustanovení v uzavretej zmluve o kúpe časti podniku nebolo možné previesť na kupujúceho práva k predmetom priemyselného vlastníctva na Úrade priemyselného vlastníctva SR, preto ako dodatky k zmluve o kúpe časti podniku boli medzi kupujúcim a predávajúcim následne uzavreté osobitné zmluvy, a to zmluva o prevode práv duševného vlastníctva a zmluva o prevode práv k predmetom priemyselného vlastníctva. V týchto zmluvách už nebola uvedená cena týchto prevodov, pretože cena týchto prevodov bola obsiahnutá v cene prevodu časti podniku.

Uvedené stanovisko zaslal správca konkurznej podstaty konkurznému súdu ako odpoveď na opatrenie, ktorým mu uložil, aby zaradil do súpisu konkurznej podstaty majetok v tomto opatrení uvedený. Na základe uvedeného stanoviska konkurzný súd vydal opatrenie zo dňa 23. 01. 2007, č. k.: 51 - 24 K 407/98-1464, ktorým nariadil výsluch správcu konkurznej podstaty a členov predstavenstva úpadcu I.I. B. a I.I. K. na deň 05. 02. 2007. V odôvodnení opatrenia súd uviedol, že z obsahu konkurzného spisu vyplýva, že správca konkurznej podstaty a ďalšie osoby dotknuté právnymi vzťahmi úpadcu v minulosti predložili správy týkajúce sa konkurzného konania a majetku patriaceho do konkurznej podstaty. Ku dňu vyhlásenia konkurzu bol vyhotovený protokol z inventarizácie majetku úpadcu zo dňa 30. 11. 1998 podpísanými členmi predstavenstva úpadcu, súd nariadil výsluch správcu a oboch štatutárnych zástupcov úpadcu, ktorí odovzdali majetok a účtovné záznamy správcovi. Súpis podstaty bol správca povinný vyhotoviť ku dňu vyhlásenia konkurzu na základe ustanovení § 18 ZKV. Výsluchu, ktorý bol nariadený konkurzným súdom opatrením sa správca konkurznej

podstaty, ako aj I. nezúčastnili, požiadali o určenie iného termínu a I. B. nemal doručenie vykázané. Konkurzný súd určil termín výsluchu na deň 26. 02. 2007. Podľa predloženej zápisnice z 26. 02. 2007 sa tohto výsluchu nezúčastnil ani správca konkurznej podstaty ani obaja štatutárny zástupcovia úpadcu s tým, že súd odročil termín na neurčito.

Správca konkurznej podstaty je toho názoru, že predmetné opatrenie nie je možné splniť. V konkurznej podstate nie je žiaden majetok. Po právoplatnom skončení sporov vedených na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp.zn.: 52Cbi 1/2007 a 52 Cbi 2/2007 bude v konkurze podaná konečná správa.

Súd prvého stupňa návrh na prerušenie konania do doby splnenia opatrenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 06. 12. 2006, č. k.: 51 - 24 K 407/98-1438 zamietol, nakoľko prerušenie konania kvôli splneniu opatrenia krajského súdu, je nevykonateľné. Toto opatrenie krajského súdu už zrejme nebude možné splniť, preto nie je možné prerušiť konanie vedené pod sp. zn.: 52 Cbi 2/2007 do doby splnenia opatrenia krajského súdu zo dňa 06. 12. 2006, keď vôbec nie je zrejme, či toto opatrenie bude a môže byť splnené.

Proti tomuto uzneseniu podali žalobcovia v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a návrhu na prerušenie konania vyhovel. Žalobcovia odvolanie odôvodnili tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalobcovia v odvolaní poukazujú na opatrenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k.: 51-24K 407/98-1438, ktorým bolo žalovanému uložené zaradiť konkrétne špecifikované veci do konkurznej podstaty a na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k.: 51-24K 407/98-1442, ktorým bolo žalobcom uložené podať žalobu o vylúčenie veci z konkurznej podstaty. Žalovaný vo veci nerealizoval opatrenie súdu a uvedené prezentuje ako jediný argument pre zamietnutie žaloby. Podľa tvrdenia žalovaného sa veci nenachádzajú v konkurznej podstate, a preto podanie žaloby nie je možné. Žalobcovia konali na základe rozhodnutia krajského súdu, a vo veci museli konať uvedeným spôsobom, ak chceli zabrániť vzniku zákonnej domnienky znamenajúcej zánik ich nároku. Jediným dôvodom zamietnutia žaloby by malo byť neplnenie opatrenia žalovaným a uvedené predstavuje neakceptovateľný

stav. Opatrenie konkurzného súdu je riadnym súdnym rozhodnutím, ktoré je žalovaný ako správca konkurznej podstaty povinný rešpektovať. Z dôvodu, že uvedené kroky sú prepojené s nárokom uplatneným v tejto žalobe je nevyhnutné prerušenie konania do doby naplnenia opatrenia konajúceho konkurzného súdu.

Žalobcovia uvádzajú, že súd prvého stupňa prerušenie konania zdôvodnil tvrdením o nevykonateľnosti predmetného opatrenia, o zrejmej nemožnosti jeho splnenia, o tom, že nie je zrejmé, či toto opatrenie bude a môže byť splnené, a to všetko bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia. Nevykonateľnosť rozhodnutia je nevyhnutné hodnotiť z objektívneho hľadiska nemožnosti, pričom takáto situácia vo veci nenastala, keď kroky uvedené v predmetnom opatrení, ukladané žalovanému sú možné, realizovateľné, a to všetko s príslušnou právnou úpravou. Vykonanie týchto krokov nemôže žalovaný odmietat' z dôvodu odlišnosti vlastného právneho názoru od právneho názoru súdu.

Podľa názoru žalobcov súd prvého stupňa nedostatočne zistil aj skutkový stav veci, keď v priebehu celého konania, a najmä na pojednávaní konanom dňa 26. 04. 2010 bolo zdôrazňovaná potreba zistenia súčasného stavu plnenia opatrenia konkurzného súdu, ako aj postoja predmetného súdu. Súd prvého stupňa sa uspokojil len s dokladmi preukazujúcimi, že opatrenie nebolo vykonané, a že výsluchy neboli realizované pre neúčast' predvolaných osôb, výsluch bol odročený. Takúto situáciu nemožno prezentovať ako súhlas konkurzného súdu s nerealizovaním jeho opatrenia, resp. s neplnením pokynov konkurzného súdu, alebo ako nemožnosť naplnenia predmetného opatrenia. Z uvedeného je zrejmé, že stav týkajúci sa predmetného opatrenia konkurzného súdu, nebol zistený bez akýchkoľvek pochybností a je založený len na domnienkach.

Žalobcovia uvádzajú, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti odôvodnenia nezodpovedá zákonným podmienkam, nakoľko neobsahuje žiaden argument odôvodňujúci údajnú nevykonateľnosť opatrenia konkurzného súdu. Žiadne rozhodnutie nemôže byť založené len na domnienkach konajúceho súdu. Takýto stav nemôže byť prekonaný ani opisom skutkových a právnych názorov sporových strán, keď z rozhodnutia musí byť zrejmý záver, právny názor a dôvody rozhodnutia samotného súdu.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedol, že súpis konkurznej podstaty úpadcu bol vykonaný formou inventúrneho súpisu majetku úpadcu ku dňu

vyhlásenia konkurzu. Tento súpis konkurznej podstaty bol spolu s prehlásením štatutárneho orgánu úpadcu, že súpis je úplný a správny, predložený súdu. Súpis konkurznej podstaty, ktorý bol predložený konkurznému súdu obsahoval aj účtovnú dispozíciu I., v ktorej sú zahrnuté predmetné práva priemyselného vlastníctva. Konkurzná podstata bola speňažená zmluvou o predaji podniku dňa 08. 02. 1999, ktorú uzavrel žalovaný so spoločnosťou W., a. s. Predávaná bola celá konkurzná podstata bez pohľadávok. Na kupujúceho prešli podľa § 479 ods. 1 Obchodného zákonníka aj všetky práva vyplývajúce z priemyselného alebo iného duševného vlastníctva, ktoré sa týkajú podnikateľskej činnosti predávaného podniku, teda na kupujúceho prešli aj predmetné práva priemyselného vlastníctva. Zmluva o predaji časti podniku neobsahovala právne relevantné údaje potrebné k prevodu, a preto ako dodatky k zmluve o kúpe časti podniku boli medzi kupujúcim a predávajúcim následne uzavreté osobitné zmluvy. Vo všeobecnosti platí, že ten kto je zapísaný v príslušnom registri Úradu priemyselného vlastníctva SR ako vlastník priemyselného práva, je jeho skutočným vlastníkom. Úpadca bol v čase predaja konkurznej podstaty zapísaný ako vlastník predmetných priemyselných práv. Žalovaný ďalej uvádza, že na opatrenie konkurzného súdu zo dňa 06. 12. 2006 reagoval listom zo dňa 05. 01. 2007, v ktorom súdu vysvetlil, že predmetné priemyselné práva boli do konkurznej podstaty spísané a v rámci speňažovania konkurznej podstaty boli prevedené na iný subjekt. Predpokladom podania žaloby o vylúčenie veci z konkurznej podstaty je skutočnosť, že vec, ktorú správca konkurznej podstaty zaradil do súpisu, zaradiť nemal a ďalším predpokladom je, že táto vec sa v súpise podstaty nachádza. Ani z predpokladov, ktorých existenciu pri podaní žaloby o vylúčenie veci z konkurznej podstaty Zákon o konkurze a vyrovnaní vyžaduje, nie je zo strany žalobcov splnený. Žalovaný má za to, že nie je daný dôvod na prerušenie konania, a preto navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) prejednal odvolanie žalobcov podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p., a po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj konania, ktorému mu predchádzalo dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Žalobcovia uviedli odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/, c/, d/, f/ O. s. p., ani jeden z tvrdených odvolacích dôvodov nie je daný.

Podľa § 109 ods. 1 O. s. p. súd konanie preruší,

- a) ak účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie,
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O. s. p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy,
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom,
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Inštitút prerušenie konania procesne rieši stav, ktorý nastal v priebehu konania, a ktorý v danej chvíli neumožňuje súdu, aby vo veci konal, a to až do doby, keď súd sám neodstráni prekážku, ktorá bráni pokračovať v konaní alebo kým iný súd alebo iný orgán nerozhodne o otázke významnej pre rozhodnutie súdu. Zákon dôvody prerušenia konania rozdeľuje na obligatórne, pri ktorých súd musí konanie prerušiť a fakultatívne, pri ktorých súd pokiaľ neurobí iné vhodné opatrenie, iba môže konanie prerušiť.

Predmetom odvolacieho konania je rozhodnutie súdu, ktorým sa návrh na prerušenie konania zamietol. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobcovia podaním zo dňa 26. 05. 2010 požiadali súd o prerušenie konania do doby splnenia opatrenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 06. 12. 2006 č. k.: 51 – 24 K 407/98-1438. Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade neexistuje žiaden zákonný dôvod, pre ktorý by bol povinný konanie prerušiť.

Z ustanovenia § 109 ods. 2 vyplýva, že je na voľnej, zákonom vymedzenej úvahe súdu či konanie preruší, resp. či prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu.

Žalobcovia navrhli, aby súd konanie prerušil do splnenia opatrenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 06. 12. 2006 č. k.: 51 – 24 K 407/98-1438, v ktorom bolo žalovanému ako správcovi konkurznej podstaty úpadcu uložené, aby do súpisu konkurznej podstaty zaradil majetok úpadcu, a to práva priemyselného vlastníctva. Žalovaný uviedol, že nie je možné splniť predmetné opatrenie konkurzného súdu, pretože predmetné priemyselné práva boli v rámci speňažovania konkurznej podstaty prevedené na iný subjekt.

Zo znenia ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. vyplýva, že súd konanie preruší, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že žalobcovia navrhujú prerušiť konanie do doby splnenia opatrenia, a nie konania. V zmysle § 66b Zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „ZKV“), opatrenie je rozhodnutie konkurzného súdu, ktorým súd ukladá správcovi povinnosti pri dohliadacej činnosti (§12 ZKV), ak rozhoduje o ustanovení opatrovníka, osobitného správcu, odmene opatrovníka, predbežnej odmene správcu, zbavení správcu mlčanlivosti, odmene likvidátora, alebo ak dáva súhlas podľa ZKV. Správca konkurznej podstaty je subjekt zúčastnený na konkurznom konaní, ktorého činnosť podlieha kontrole súdu, postup správcu môže byť usmerňovaný opatreniami vydanými konkurzným súdom. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že opatrenie zo dňa 06. 12. 2006 č. k.: 51 – 24 K 407/98-1438, je výsledkom dohliadacej činnosti konkurzného súdu. Ide o procesné rozhodnutie konkurzného súdu a v prípade jeho nesplnenia, je konkurzný súd oprávnený vykonať všetky potrebné kroky na jeho splnenie. Podľa odvolacieho súdu vyriešenie otázky, ktorá môže mať význam na rozhodnutie súdu, je možné iba právoplatným rozhodnutím vo veci samej a nie splnením procesného rozhodnutia, ktorým sa ukladajú pokyny správcovi.

Z uvedeného teda vyplýva, že nie je tu ani dôvod na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Súd prvého stupňa si môže na základe vykonaného dokazovania vyriešiť v tomto konaní všetky podstatné otázky potrebné pre rozhodnutie vo veci samej.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. septembra 2010

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková